

Srijeda, 5. travnja 2017.

P8_TA(2017)0124

Rješavanje pitanja kretanja izbjeglica i migranata: uloga vanjskog djelovanja EU-a**Rezolucija Europskog parlamenta od 5. travnja 2017. o rješavanju pitanja kretanja izbjeglica i migranata: uloga vanjskog djelovanja EU-a (2015/2342(INI))**

(2018/C 298/06)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 3., 8. i 21. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i članke 80., 208. i 216. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir dokument naslovljen „Globalna strategija za vanjsku i sigurnosnu politiku Europske unije” objavljen u lipnju 2016.,
- uzimajući u obzir komunikacije Komisije naslovljene: „Europski migracijski program” od 13. svibnja 2015. (COM(2015)0240), „Prisilno raseljavanje i razvoj” od 26. travnja 2016. (COM(2016)0234), „Uspostava novog Okvira za partnerstvo s trećim zemljama u okviru Europskog migracijskog programa” od 7. lipnja 2016. (COM(2016)0385), „Jačanje europskih ulaganja za zapošljavanje i rast: prema drugoj fazi Europskog fonda za strateška ulaganja i novom europskom planu za vanjska ulaganja” od 14. rujna 2016. (COM(2016)0581) i Zajedničke komunikacije Europske komisije i Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku naslovljenu „Rješavanje izbjegličke krize u Europi: uloga vanjskog djelovanja EU-a” od 9. rujna 2015. (JOIN(2015)0040); „Migracije na srednjosredozemnoj migracijskoj ruti: upravljanje tokovima, spašavanje života” od 25. siječnja 2017. (JOIN(2017)0004); i „Preispitivanje europske politike susjedstva” od 18. studenoga 2015. (JOIN(2015)0050),
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća za opće poslove o globalnom pristupu migraciji i mobilnosti (GAMM) od 3. svibnja 2012.,
- uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća o migracijama od 25. i 26. lipnja, 15. listopada te 17. i 18. prosinca 2015., kao i od 17. i 18. ožujka i 28. lipnja 2016.,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća za vanjske poslove o migracijama u okviru razvojne suradnje EU-a od 12. prosinca 2014., o migracijama od 12. listopada 2015., o pristupu EU-a prisilnom raseljavanju i razvoju od 12. svibnja 2016. i o vanjskim aspektima migracija od 23. svibnja 2016.,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća za vanjske poslove o prioritetima budućeg partnerstva i paktovima s Jordanom i Libanom od 17. listopada 2016.,
- uzimajući u obzir izjavu s Konferencije na visokoj razini o ruti na istočnom Sredozemlju i zapadnom Balkanu od 8. listopada 2015.,
- uzimajući u obzir političku izjavu i akcijski plan sa sastanka na vrhu održanog u Valletti 11. i 12. studenoga 2015.,
- uzimajući u obzir zaključke sa sastanka na vrhu održanog u Bratislavi 16. rujna 2016.,
- uzimajući u obzir tematsko izvješće Europskog revizorskog suda br. 9/2016 o potrošnji sredstava EU-a u području vanjske migracije u zemljama južnog Sredozemlja i istočnog susjedstva do 2014. godine,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a i Protokol o statusu izbjeglica, kao i ključne međunarodne konvencije o ljudskim pravima, Europsku konvenciju o ljudskim pravima i Povelju Europske unije o temeljnim pravima,

Srijeda, 5. travnja 2017.

- uzimajući u obzir Ženevske konvencije i njihove dodatne protokole kojima se regulira vođenje oružanog sukoba i žele ograničiti njegovi učinci,
 - uzimajući u obzir zaključni dokument sa sastanka na vrhu Ujedinjenih naroda o održivom razvoju od 25. rujna 2015. pod nazivom „Promijeniti svijet: Program održivog razvoja do 2030.”,
 - uzimajući u obzir deklaraciju o izbjeglicama i migrantima sa sastanka na visokoj razini Opće skupštine Ujedinjenih naroda o rješavanju pitanja masovnih kretanja izbjeglica i migranata održanog u New Yorku 19. rujna 2016., kao i njezine priloge o sveobuhvatnom okviru za pomoć izbjeglicama i globalnom paktu za sigurne, uredne i zakonite migracije,
 - uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije, osobito one od 9. srpnja 2015. o pregledu europske politike susjedstva ⁽¹⁾, od 8. ožujka 2016. o situaciji u kojoj se nalaze žene izbjeglice i tražiteljice azila u EU-u ⁽²⁾ i od 12. travnja 2016. o stanju na Sredozemlju i potrebi za cjelovitim pristupom EU-a migraciji ⁽³⁾, od 13. rujna 2016. o Uzajamnom fondu EU-a za Afriku: implikacije za razvojnu i humanitarnu pomoć ⁽⁴⁾ i od 25. listopada 2016. o ljudskim pravima i migracijama u trećim zemljama ⁽⁵⁾,
 - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir zajedničke rasprave Odbora za vanjske poslove i Odbora za razvoj u skladu s člankom 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za vanjske poslove i Odbora za razvoj i mišljenja Odbora za proračune i Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A8-0045/2017),
- A. budući da je migracija ljudsko pravo sadržano u članku 13. Deklaracije UN-a o ljudskim pravima; budući da bi ljudi trebali imati pravo živjeti u svojoj matičnoj zemlji i u regiji u kojoj su rođeni i odrasli te u kojoj imaju svoje kulturne i socijalne korijene;
- B. budući da je mobilnost ljudi koji iz raznih razloga dobrovoljno i nedobrovoljno migriraju s 244 milijuna međunarodnih migranata dosegla neviđene razmjere; budući da do takvih međunarodnih migracija dolazi ponajprije unutar iste regije i između zemalja u razvoju; budući da prema Međunarodnoj organizaciji za migracije (IOM) migrantice čine većinu međunarodnih migranata u Europi (52,4 %) i Sjevernoj Americi (51,2 %); budući da su migracijski tokovi između juga i juga nastavili rasti u usporedbi s kretanjima između juga i sjevera: u 2015. godini 90,2 milijuna međunarodnih migranata rođenih u zemljama u razvoju boravilo je u drugim zemljama globalnog juga, dok je 85,3 milijuna migranata rođenih na jugu boravilo u državama globalnog sjevera;
- C. budući da broj maloljetnika bez pratnje koji prelaze Sredozemlje stalno raste i da je, unatoč sve češćim akcijama spašavanja, broj mrtvih na Sredozemlju neprestano u porastu (prema IOM-u radi se o 5 079 tijekom 2016. u usporedbi s 3 777 zabilježenih 2015.);
- D. budući da je prema Uredu visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) 2015. rekordan broj osoba, 65,3 milijuna, uključujući 40,8 milijuna interno raseljenih osoba i 21,3 milijuna izbjeglica, prisilno raseljeno zbog sukoba, nasilja, kršenja ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava te destabilizacije; budući da se to događa povrh svih onih koji su raseljeni zbog prirodnih katastrofa, nejednakosti, siromaštva, slabih socioekonomskih izgleda, klimatskih promjena, izostanka ozbiljnih i učinkovitih dugoročnih razvojnih politika te izostanka političke volje da se odlučno počnu rješavati strukturni problemi koji su u korijenu tih tokova; budući da je UNCHR popisao barem deset milijuna osoba bez državljanstva;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0073.

⁽³⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0102.

⁽⁴⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0337.

⁽⁵⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0404.

Srijeda, 5. travnja 2017.

- E. budući da trenutačno dostupni podaci govore o porastu izbjeglica za više od 50 % u posljednjih pet godina; budući da više elemenata pridonosi tom zapanjujućem broju, uključujući činjenicu da je dobrovoljni povratak izbjeglica najniži od 1980-ih, da je broj izbjeglica kojima je ponuđena lokalna integracija i dalje ograničen i da je broj preseljenja postojan i iznosi približno 100 000 godišnje;
- F. budući da 6,7 milijuna izbjeglica živi u situacijama dugotrajne raseljenosti, za koju se procjenjuje da će trajati prosječno 26 godina, bez ikakve perspektive; budući da su trajna rješenja za raseljenost i dalje na neprihvatljivo niskoj razini, zbog čega je na prisilno raseljavanje potrebno gledati kao na politički i razvojni izazov, a ne isključivo humanitarni izazov;
- G. budući da je za taj globalni izazov potreban cjelovit i multilateralni pristup utemeljen na međunarodnoj suradnji i sinergijama, kao i koordinirana i konkretna rješenja koja nisu samo odgovor na nastalu situaciju nego se njima i predviđaju moguće buduće krize; budući da 86 % svjetskih izbjeglica živi u siromašnim regijama, te da najslabije razvijene zemlje pružaju dom 26 % ukupnog broja izbjeglica te su suočene s nedostatkom kapaciteta i daljnjom destabilizacijom vlastite socijalne i gospodarske kohezije i razvoja; budući da te zemlje vrlo rijetko raspoložu sredstvima za zaštitu prava migranata, čak i kad je riječ o području azila; budući da milijun ljudi koji je prispio u EU u 2015. godini predstavlja 0,2 % stanovništva EU-a, u usporedbi s puno većim postotkom (do 20 %) u susjednim državama i u Europi 1990-ih godina;
- H. budući da u pravnom smislu postoji razlika između izbjeglica, interno raseljenih osoba i migranata, no u stvarnosti su ljudi često dio mješovitih kretanja velikih razmjera, s prekograničnim posljedicama na politiku, gospodarstvo, društvo, razvoj, humanitarnu pomoć i ljudska prava; budući da ljudsko dostojanstvo svih osoba uključenih u te tokove treba biti u središtu svih europskih politika koje se bave tim pitanjima; budući da se prema izbjeglicama i tražiteljima azila uvijek treba odnositi u skladu s njihovim statusom te im se ni u kojem slučaju ne smije uskratiti uživanje prava koja proizlaze iz međunarodnih konvencija i Povelje o temeljnim pravima Europske unije; budući da se ne bi trebalo smatrati da ta pravna razlika znači da je migracija iz ekonomskih razloga ili u potrazi za boljim životom manje legitimna od bijega od progona; budući da su u većini slučajeva u situacijama sukoba, nestabilnosti ili nemira ugrožena i politička i gospodarska prava, uz ostala temeljna ljudska prava, koja se nastavljaju dovoditi u pitanje kao posljedica prisilnog raseljavanja;
- I. budući da trenutačna kriza zbog nestašice hrane i manjkave prehrane u Sahelu prouzročuje slabljenje otpornosti ljudi, pogoršano krizama koje su slijedile jedna za drugom, nedostatkom osnovnih usluga i sukobima u regiji; budući da će ta situacija prouzročiti dodatne migracije;
- J. budući da su migranti u svakoj fazi putovanja izloženi svim vrstama tjelesne i psihičke opasnosti, uključujući nasilje, iskorištavanje, trgovanje ljudima te seksualno i rodno uvjetovano zlostavljanje; budući da se to posebno odnosi na ugrožene osobe, kao što su žene (npr. žene koje vode kućanstvo ili trudnice), djeca (bez pratnje, razdvojena od obitelji ili u pratnji obitelji), LGBTI osobe, osobe s invaliditetom, osobe kojima je potrebna hitna medicinska skrb i starije osobe; budući da tim ugroženim skupinama treba hitno pružiti humanitarnu zaštitu i pristup zaštiti i referalnim mehanizmima, boravišnom statusu i osnovnim uslugama kao što su zdravstvena skrb kao dio njihova preseljenja ili za vrijeme razmatranja njihovih zahtjeva za azil u skladu s mjerodavnim pravom;
- K. budući da, ako se njime upravlja na siguran, uredan, zakonit, odgovoran te preventivan način porast mobilnosti ljudi, kako je utvrđeno u Programu održivog razvoja do 2030., može smanjiti izloženost migranata i izbjeglica opasnostima, može donijeti znatne prednosti i za zemlje domaćine i za migrante te može snažno doprinijeti rastu u zemljama domaćinima, uključujući EU; budući da se te prednosti često uvelike podcjenjuju; budući da EU, kao odgovor na sve veće starenje europskog stanovništva, mora iznaći izvediva rješenja, uključujući angažiranje stranih radnika, kako bi se zajamčila ravnoteža između aktivnog i neaktivnog stanovništva i zadovoljile konkretne potrebe tržišta rada;

Srijeda, 5. travnja 2017.

- L. budući da su za odgovor EU-a upotrijebljeni različiti unutarnji i vanjski instrumenti, no čini se da je on bio pretjerano usmjeren na kratkoročno razdoblje i na smanjenje ili zaustavljanje migracijskih kretanja; budući da se tim kratkoročnim pristupom ne rješavaju ni uzroci prisilnog raseljavanja i migracijskih tokova ni humanitarne potrebe migranata; budući da su potrebna daljnja poboljšanja odgovora EU-a u pogledu instrumenata upravljanja krizama i sprečavanja sukoba, s obzirom na to da su nasilni sukobi temeljeni uzrok prisilnih raseljavanja;
- M. budući da je Europski revizorski sud izrazio ozbiljne sumnje u učinkovitost potrošnje EU-a za vanjsku migraciju, među ostalim u pogledu projekata za ljudska prava migranata; budući da je Revizorski sud također utvrdio da su sigurnost i zaštita granica bili prevladavajući element u europskoj potrošnji za migraciju;
- N. budući da humanitarna pomoć temeljena na potrebama i poštovanju načela čovječnosti, neutralnosti, nepristranosti i neovisnosti te na pridržavanju međunarodnoga humanitarnog prava i ljudskih prava utvrđenih Ženevskim konvencijama i njihovim dodatnim protokolima mora biti u samoj srži cjelokupnog vanjskog djelovanja EU-a; budući da mora prevladati neovisna pomoć, tj. pomoć koja je lišena svih oblika političkih, ekonomskih ili sigurnosnih uplitanja ili diskriminacije;
- O. budući da je za uspješnu provedbu politike u području migracija koja se temelji na ljudskim pravima potrebno suzbijati negativne predodžbe migracija i razvijati pozitivnu sliku o migracijskim kretanjima gledajući na njih kao priliku za zemlje domaćine, kako bi se borilo protiv ekstremizma i populizma;
- P. budući da EU ima obvezu podupirati svoje partnere u provedbi brze, učinkovite i visokokvalitetne pomoći i zaštite te treba imati odgovornost prema pogođenom stanovništvu; budući da u tom smislu partneri EU-a traže pravovremeno i predvidljivo financiranje, a odluke o dodjeli sredstava za promijenjene ili nove prioritete trebale bi im omogućiti dovoljno vremena za planiranje i poduzimanje mjera ublažavanja.
- Q. budući da decentralizirana suradnja može pomoći u boljem razumijevanju potreba i kultura interno raseljenih osoba, migranata i izbjeglica te razvijanju svijesti lokalnog stanovništva o izazovima s kojima se migranti suočavaju u svojim zemljama podrijetla; budući da lokalne i regionalne europske vlasti mogu imati važnu ulogu u pomaganju rješavanja tih temeljnih uzroka, i to izgradnjom kapaciteta;
- R. budući da se u skladu s člankom 21. Ugovora o Europskoj uniji (TEU), „djelovanje Unije na međunarodnoj sceni vodi načelima koja su nadahnjivala njezino stvaranje, razvoj i proširenje i koja ona nastoji promicati u ostatku svijeta, to jest demokracijom, vladavinom prava, univerzalnošću i nedjeljivošću ljudskih prava i temeljnih sloboda, poštovanjem ljudskog dostojanstva, načelima ravnopravnosti i solidarnosti te poštovanja načela Povelje Ujedinjenih naroda i međunarodnog prava”; budući da je prema članku 208. Ugovora iz Lisabona razvojna pomoć usmjerena na smanjenje i u konačnici iskorjenjivanje siromaštva u trećim zemljama;

Sveobuhvatno i dosljedno djelovanje EU-a kao odgovor na izazove mobilnosti ljudi

1. naglašava da u današnjem svijetu svjedočimo nezabilježnom razmjeru mobilnosti ljudi te ističe da međunarodna zajednica hitno mora započeti s jačanjem zajedničkog odgovora na izazove i prilike koje ta pojava predstavlja; ističe da taj odgovor mora biti utemeljen na načelu solidarnosti i ne treba se isključivo voditi pristupom zasnovanom na sigurnosti, nego biti popraćen potpunom zaštitom prava i dostojanstva svih onih koji su iz bilo kojeg razloga bili prisiljeni napustiti svoje domove u potrazi za boljim životom; naglašava da bi se svakim odgovorom trebalo obratiti pozornost na one koji su u najugroženijem položaju i podrazumijevati pružanje pomoći u njihovim zemljama podrijetla; naglašava da izbjeglice i migranti, iako postupanje s njima podliježe različitim pravnim okvirima, imaju ista opća ljudska prava i temeljne slobode koje treba zaštititi neovisno o njihovom pravnom statusu; podsjeća da se EU u svim zajedničkim politikama mora pridržavati svojih vrijednosti i načela te ih promicati u vanjskim odnosima, uključujući one navedene u članku 21. Ugovora o Europskoj uniji; ističe potrebu za dosljednošću u vanjskim politikama EU-a i drugim politikama s vanjskom dimenzijom;

Srijeda, 5. travnja 2017.

2. naglašava da je ta visoka razina ljudske mobilnosti posljedica mnogostrukih i složenih uzroka za koje su potrebne odluke temeljene na dokazima kako bi se razlikovali njezini elementi i razvili usmjereni politički odgovori; naglašava potrebu da EU i njegove države članice uzmu u obzir nužnu stvarnost i razviju novi pristup kretanju ljudi na temelju stvarnih podataka i interesa EU-a poticanjem otpornosti ljudi i povećavanjem njihova pristupa osnovnim uslugama, ponajprije obrazovanju, te pružanjem prilika za zapošljavanje i samozapošljavanje za njihovu integraciju u lokalne kontekste i doprinos tim kontekstima;

3. ističe da međunarodne migracije mogu doprinijeti socioekonomskom razvoju, kao što je to bilo u povijesti, te da retorika koja se u tom pogledu rabi mora biti pozitivna i promicati iskreno i objektivno razumijevanje te pojave i povezanih zajedničkih koristi koje donosi, kako bi se borilo protiv ksenofobnih, populističkih i nacionalističkih diskursa; pozdravlja stoga kampanju pod nazivom *Together* koju je pokrenuo UN radi smanjenja negativnih predodžbi i stavova prema izbjeglicama i migrantima te poziva institucije EU-a da u potpunosti surađuju s UN-om u podupiranju te kampanje; ističe da je potrebno donijeti globalne, europske, nacionalne i lokalne politike usmjerene na srednjoročno i dugoročno razdoblje koje nisu isključivo podložne neposrednim političkim pritiscima ili nacionalnim izbornim okolnostima; naglašava da te politike moraju biti dosljedne, svrsishodne, uključive i fleksibilne te usmjerene na reguliranje migracije kao uobičajene ljudske pojave i rješavanje legitimnih pitanja povezanih s upravljanjem granicama, socijalnom zaštitom za ugrožene skupine te uključivanjem izbjeglica i migranata u društvo;

4. ističe da je sustav humanitarne pomoći krajnje preopterećen te da financijskih sredstava namijenjenih za nju nikada neće biti dovoljno da se odgovori na krize prouzročene prisilnim raseljavanjem, naročito s obzirom na njihovu dugotrajnu prirodu; pozdravlja stoga novi politički okvir utvrđen u Komunikaciji Komisije o prisilnom raseljavanju i razvoju iz travnja 2016. kao korak u pravom smjeru te poziva ESVD i Komisiju da provedu njegov sadržaj u sklopu novog Okvira za partnerstvo s trećim zemljama; primjećuje važnost sveobuhvatnog i održivijeg pristupa migracijama, uključujući promicanje bližih humanitarnih i razvojnih veza te potrebu suradnje s različitim partnerima: regionalnim akterima, vladama, lokalnim tijelima, dijasporom, civilnim društvom, uključujući izbjegličke i migrantske organizacije, lokalne vjerske organizacije i relevantne nevladine organizacije, kao i s privatnim sektorom, kako bi se radi rješavanja tog izazova izradile ciljne strategije temeljene na dokazima, pritom poštujući činjenicu da humanitarna pomoć nije alat za upravljanje krizom kako je navedeno u Konsenzusu EU-a o humanitarnoj pomoći;

5. naglašava da bi se temeljni uzroci prisilnog raseljavanja i migracija, ponajprije oružani sukobi, progona na bilo kojoj osnovi, rodno uvjetovano nasilje, loše upravljanje, siromaštvo, nedostatak gospodarskih mogućnosti i klimatske promjene, trebali nastaviti rješavati i učinkovito suzbijati u sklopu razvojne suradnje EU-a promicanjem mira i sigurnosti, rješavanjem sukoba i procesima pomirenja nakon sukoba, pravde, jednakosti, jačanjem institucija, administrativnih kapaciteta, demokracije, dobrog upravljanja, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava i temeljnih sloboda, u skladu sa 16. ciljem održivog razvoja novog Programa održivog razvoja do 2030. i načelima sadržanim u Povelji Ujedinjenih naroda i međunarodnome pravu;

6. naglašava potrebu za usredotočenjem na socioekonomske aspekte migracija, provedbom potrebnih analiza temeljnih uzroka prisilnog raseljavanja i migracija po pojedinoj zemlji, poticanjem zemalja podrijetla da prilagode i provedu mjere koje vode k otvaranju pristojnih radnih mjesta i stvarnih gospodarskih mogućnosti kako bi migracija postala izbor, a ne nužnost; poziva EU da nastavi provoditi politike kojima se želi smanjiti i u konačnici iskorijeniti siromaštvo, suzbiti nejednakosti i nesigurnost opskrbe hranom, promicati gospodarski razvoj, suzbiti korupcija i ojačati osnovne javne usluge; napominje da bi se uspješnom politikom trebala prepoznati potreba za stvaranjem gospodarske otpornosti u zemljama domaćinima i zemljama podrijetla; naglašava nužnost poboljšanja usklađenosti politika u interesu razvoja;

7. naglašava da su radna mjesta i gospodarske mogućnosti ključne za ublažavanje učinka ranjivosti izazvanih raseljavanjem; poziva EU da pomogne migrantima i izbjeglicama u preseljenju na mjesta u kojima se pružaju takve mogućnosti, da pomogne u stvaranju mogućnosti u mjestu njihova prognoznstva (uključujući uklanjanjem prepreka i smetnji koje priječe pristup tržištu rada) i da im pomogne u razvoju novih vještina koje su bolje usklađene s potrebama lokalnog tržišta rada;

Srijeda, 5. travnja 2017.

8. pozdravlja predanost EU-a, u svojstvu najvećeg donatora na svijetu, pružanju humanitarne pomoći namijenjene za poboljšanje životnih uvjeta izbjeglica; apelira na EU i države članice da ispune obveze koje su već preuzeli te da povećaju svoje financijske obveze u skladu s rastom humanitarnih potreba; napominje da će humanitarni odgovor uvijek biti prvi element odgovora na krizu prouzročenu raseljavanjem; naglašava da međunarodno pravo i humanitarna načela čovječnosti, neutralnosti, nepristranosti i neovisnosti moraju ostati rukovodeći okvir za humanitarni odgovor EU-a na izbjegličke krize i krize prouzročene prisilnim raseljavanjem;

9. uviđa da će se prava i dostojanstvo milijuna drugih ljudskih bića dodatno umanjiti budu li kopnjeli u izbjegličkim kampovima ili na rubnim gradskim područjima bez pristupa osnovnim potrebama, sredstvima za život i mogućnostima za ostvarivanje prihoda;

10. naglašava važnost prepoznavanja rodne dimenzije migracija, koja ne podrazumijeva samo izloženost žena određenim vrstama zlostavljanja nego i njihove brojne razloge za migriranje, ulogu koju imaju u odgovoru na hitne situacije, kao i njihov socioekonomski doprinos te aktivno sudjelovanje u rješavanju i sprečavanju sukoba, kao i u procesima nakon sukoba i ponovnoj izgradnji demokratskog društva; primjećuje da je potrebno usredotočiti se na jačanje položaja žena i njihove uloge u donošenju odluka kako bi se riješili uzorci koji su u korijenu prisilnog raseljavanja te zajamčilo poštovanje prava žena i njihova samostalnost u svakoj fazi migracija; podsjeća da je potrebno primijeniti rodnu i dobnu perspektivu na politike EU-a o kretanjima izbjeglica i migranata;

11. poziva na povećanje suradnje s UN-om i ostalim akterima, uključujući povećanje financijskih doprinosa za UNHCR i Agenciju Ujedinjenih naroda za pomoć palestinskim izbjeglicama na Bliskom istoku (UNRWA); u tom kontekstu ističe da je potrebno poboljšati životne uvjete u izbjegličkim kampovima, posebno kada je riječ o zdravlju i obrazovanju, te postupno ukinuti ovisnost o humanitarnoj pomoći u postojećim dugotrajnim krizama poticanjem otpornosti i omogućavanjem raseljenim osobama da žive dostojno i doprinose svojim zemljama domaćinima do trenutka dobrovoljnog povratka ili preseljenja;

12. naglašava važne korake koje je EU poduzeo u borbi protiv vanjske dimenzije migrantske krize i posebice borbi protiv organiziranog kriminala odgovornog za krijumčarenje migranata i trgovinu ljudima, te poboljšanje suradnje sa zemljama podrijetla i tranzitnim zemljama;

13. naglašava da u zemljama podrijetla treba uspostaviti okvir i pružiti odgovarajuće strukture za dostojanstven prihvatanje ranjivih i marginaliziranih migranata koji su se vratili i za omogućavanje njihove uspješne socijalne i kulturne integracije;

14. podsjeća da su ugrožene skupine, uključujući žene, maloljetnike (i u pratnji obitelji i bez pratnje), osobe s invaliditetom, starije osobe i LGBTI osobe, osobito izložene svim vrstama zlostavljanja u svim fazama migracija; podsjeća da su povrh toga žene i djevojčice u velikoj opasnosti od seksualnog i rodno uvjetovanog nasilja, čak i kad stignu na mjesta koja se smatraju sigurnima; traži da se tim skupinama pruži posebna pomoć i veća humanitarna zaštita kao dio njihova procesa preseljenja ili integracije te da im se pruži prednost u okviru rodno osjetljivih postupaka prihvata, poštujući pritom u većoj mjeri minimalne standarde i učinkovitije odredbe o spajanju obitelji; poziva da se za ugrožene osobe uspostave konkretne zaštitne mjere protiv nasilja i diskriminacije tijekom postupka traženja azila te da im se omogući boravišni status i osnovne usluge, uključujući zdravstvenu skrb i obrazovanje, u skladu s mjerodavnim pravom; traži od Europske unije da izradi programe osposobljavanja u okviru suradnje s trećim zemljama u pogledu posebnih potreba ugroženih izbjeglica i migranata;

15. ističe da djeca predstavljaju znatan udio migranata i izbjeglica te da treba izraditi i uvesti posebne procedure kako bi se zajamčila zaštita sve djece u skladu s Konvencijom UN-a o pravima djeteta; poziva zemlje domaćine da djeci izbjeglicama zajamče potpuni pristup obrazovanju te da koliko je god moguće promiču njihovu integraciju i uključenost u nacionalne obrazovne sustave; također poziva humanitarne i razvojne zajednice da veću pozornost posvete obrazovanju i usavršavanju nastavnika i iz raseljenih zajednica i iz zajednica domaćina, te poziva međunarodne donatore da daju prednost obrazovanju kao odgovoru na izbjegličku krizu pokretanjem programa koji su usmjereni na uključivanje i psihološku potporu djeci migrantima kao i na promicanje učenja jezika zemlje domaćina kako bi se zajamčila bolja integracija djece izbjeglica;

Srijeda, 5. travnja 2017.

pozdravlja financijsku potporu za pružanje više programa obrazovanja i osposobljavanja za sirijsku djecu te nedavno povećanje udjela potrošnje za obrazovanje u proračunu za humanitarnu pomoć EU-a s 4 % na 6 %, čime je EU postao predvodnik u projektima za potporu obrazovanju u kriznim situacijama diljem svijeta; poziva na veću učinkovitost u provedbi tog novog financiranja;

16. uviđa da je neposjedovanje državljanstva (apatridnost) velik izazov za ljudska prava; traži od Komisije i ESVD-a da se u svim vanjskim djelovanjima EU-a bore protiv apatridnosti, posebno rješavanjem pitanja diskriminacije u nacionalnim zakonima na temelju roda, vjeroispovijedi ili pripadnosti manjini, promicanjem prava djece na državljanstvo i podupiranjem kampanje Agencije UN-a za izbjeglice (UNHCR) čiji je cilj okončanje apatridnosti do 2024.; osuđuje ograničenja ili zabrane izlaska iz određenih zemalja ili povratka u njih i osuđuje posljedice koje apatridnost ima u pogledu ostvarivanja prava; u tom pogledu poziva vlade i nacionalne parlamente da stave izvan snage kaznene zakonske okvire prema kojima se migracija smatra kažnjivim djelom;

17. naglašava da bi u skladu s načelima EU-a sveobuhvatan cilj vanjskih migracijskih politika EU-a trebala biti uspostava multilateralnog režima upravljanja međunarodnim migracijama, a nedavni sastanak UN-a na visokoj razini samo je prvi korak u tom smjeru;

Bolje upravljanje međunarodnom migracijom: globalna odgovornost

18. izražava snažnu zabrinutost u vezi s nedavnom odlukom američkih vlasti da privremeno zabrane ulazak u SAD građanima sedam zemalja s većinski muslimanskim stanovništvom te da privremeno obustave sustav SAD-a za prihvata izbjeglica; smatra da takva vrsta diskriminirajuće odluke potpiruje protumigrantsku i ksenofobnu retoriku te, po svemu sudeći, nije u skladu s glavnim instrumentima međunarodnog prava, kao što su Ženevska konvencija, te može ozbiljno dovesti u pitanje aktualne globalne napore za postizanje pravedne međunarodne podjele odgovornosti za izbjeglice; poziva EU i njegove države članice da zauzmu čvrst zajednički stav u obrani međunarodnog sustava zaštite i pravne sigurnosti svih pogođenih osoba, posebno građana EU-a;

19. pozdravlja održavanje sastanka na visokoj razini Opće skupštine UN-a o rješavanju pitanja masovnih kretanja izbjeglica i migranata 19. rujna 2016. te sastanka na vrhu šefova država u SAD-u, s obzirom na to da su migracijski tokovi globalna odgovornost za koju je potreban učinkovit globalni odgovor i pojačana suradnja svih dionika za postizanje održivog rješenja uz puno poštovanje ljudskih prava; pozdravlja zaključke tih sastanaka na vrhu kao dosad nezabilježeno snažne iskaze istinskog političkog obvezivanja te se nada da će se time smijesta utrti put prema istinskom globalnom rješenju i međunarodnoj podjeli odgovornosti za izbjeglice i masovna kretanja migranata diljem svijeta; duboko žali, međutim, zbog nedostatka konkretnih obveza ili pravno obvezujućih dokumenata u pogledu potpore ili reforme, što je potrebno za dokidanje razlike između retorike i prakse; traži od svih uključenih strana da pokažu stalan, neodgodiv i djelotvoran politički angažman i suradnju te razmjenu znanja i iskustava s partnerskim zemljama, organizacijama civilnog društva i lokalnim tijelima te osiguraju financiranje i konkretne mjere solidarnosti za potporu zemljama domaćinima; ističe potrebu za boljom suradnjom EU-a i njegovih međunarodnih partnera na razini UN-a u cilju rješavanja migracijskih izazova; traži da EU i njegove države članice preuzmu vodstvo u međunarodnim aktivnostima, osobito u pogledu osiguravanja da se sporazumi što prije provedu, uključujući buduće paktove UN-a o izbjeglicama te sigurnim, urednim i zakonitim migracijama, po potrebi uspostavljajući mehanizme praćenja;

20. naglašava da je globalnu suradnju u pogledu migracija i mobilnosti potrebno izgraditi na temelju regionalnih i podregionalnih okvira; poziva EU da ojača planove suradnje s regionalnim organizacijama kao što su Afrička unija, Liga arapskih država i Vijeće za suradnju zemalja Perzijskog zaljeva, kojima se također može potaknuti upravljanje međuregionalnom mobilnošću, te ističe da je potrebno poticati te regionalne organizacije da se u potpunosti angažiraju u toj suradnji; napominje da gospodarska integracija na razini podregija, osobito afričkih, također predstavlja instrument za zajedničko upravljanje i poticanje inicijativa s juga na jug u području upravljanja migracijama i mobilnosti; apelira na Europsku uniju da od Afričke unije zahtijeva da preuzme snažniju i vjerodostojniju ulogu u sprečavanju političkih kriza na kontinentu;

Srijeda, 5. travnja 2017.

21. naglašava da EU može imati koristi od tješnje suradnje i sinergije s multilateralnim razvojnim bankama i specijaliziranim tijelima UN-a, posebno s UNHCR-om i Međunarodnom organizacijom za migracije koja je sada povezana s UN-om; prima na znanje nedavne ideje Svjetske banke o stanju prisilno raseljenih osoba i pozdravlja priznavanje potrebe za razvijanjem mjera ublažavanja i politika azila kojima se istodobno pruža potpora integraciji prisilno raseljenih osoba te zajednice domaćine obvezuje na ispunjavanje razvojnih ciljeva;

22. ističe da je preseljenje prisilno raseljenih osoba neodgovorna odgovornost čitave međunarodne zajednice, pri čemu važnu ulogu igra UNHCR; poziva države članice EU-a da u potpunosti poštuju vlastite preuzete obveze; smatra da je ključno što hitnije i usklađeno pružiti održiv odgovor u cilju osiguranja pravednih i dostupnih postupaka u skladu s kojima bi se osobama kojima je potrebna međunarodna zaštita odobrio azil u Europskoj uniji i u ostalim zemljama primateljicama, umjesto da to prvenstveno bude odgovornost najizloženijih država ili zemalja u čijem se susjedstvu odvijaju sukobi; ističe činjenicu da financijska pomoć ne odgovara opsegu i razmjeru raseljavanja, čemu se pridodaje nedostatak prikladnih i djelotvornih rješenja za temeljne uzroke prisilnog raseljavanja;

23. ističe obveze međunarodnog prava u pogledu izbjeglica i poziva sve zemlje koje to još nisu učinile da ratificiraju i provedu Konvenciju o statusu izbjeglica te njezin Protokol; poziva sve zemlje da prošire zaštitu na interno raseljene osobe, kako je to učinjeno u okviru mehanizama kao što je Konvencija Afričke unije o zaštiti i pomoći interno raseljenim osobama u Africi (Konvencija iz Kampale);

24. naglašava da pojmovi sigurnih zemalja i sigurnih zemalja podrijetla ne smiju sprječavati pojedinačna razmatranja zahtjeva za azil; poziva na prikupljanje specijaliziranih, detaljnih i redovito ažuriranih informacija o pravima osoba, osobito žena, djece, osoba s invaliditetom i LGBTI osoba, u zemljama podrijetla tražitelja azila, uključujući zemlje koje se smatraju sigurnima.

25. naglašava da je potrebno poduzeti sve moguće mjere kako bi se izbjeglicama zajamčili dostojni životni uvjeti unutar država članica te u izbjegličkim kampovima, osobito u pogledu zdravstvene skrbi, mogućnosti obrazovanja i rada;

26. naglašava potrebu za jačanjem mogućnosti za obrazovanje; poziva na usklađivanje politika priznavanja kvalifikacija i zaštitu prava i socijalne sigurnosti radnika migranata u skladu s temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada; poziva na potpisivanje i ratifikaciju Međunarodne konvencije o zaštiti prava svih radnika migranata i članova njihovih obitelji;

27. smatra da privremena ili supsidijarna zaštita na temelju pretpostavke da će se izbjeglice vratiti kućama što je prije moguće umanjuje izgleda i mogućnosti za integraciju; podsjeća na važnost pozitivne uloge koju izbjeglice mogu imati u ponovnoj izgradnji svojih društava nakon što se vrate u svoje domovine ili nakon što se vrate iz inozemstva;

28. osuđuje drastičan broj smrtnih slučajeva migranata u Sredozemnom moru i izražava zabrinutost zbog sve više povreda ljudskih prava migranata i tražitelja azila na njihovom putu prema Europi;

29. izražava veliku zabrinutost zbog velikog broja slučajeva nestanaka maloljetnih migranata bez pratnje; poziva Komisiju i države članice da uspostave bazu podataka o maloljetnicima bez pratnje koji su pristigli na teritorij država članica;

30. naglašava da je potrebno naći održiva diplomatska i politička rješenja za nasilne sukobe te uložiti u razvijanje mehanizama za rano upozoravanje i sprečavanje sukoba kako bi se njihov broj u budućnosti smanjio; poziva EU da zajedno s međunarodnim partnerima i ključnim regionalnim silama i organizacijama poduzme zajedničke diplomatske napore radi postizanja snažnije i učinkovitije uloge u sprečavanju i rješavanju sukoba, posredovanju i pomirenju, te da zajamči pravo na ostanak osoba u matičnim zemljama i regijama; ističe da bi to trebalo biti u srži aktivnosti ESVD-a, kojemu treba osigurati potrebna sredstva i ovlasti za postizanje tog cilja, među ostalim u pogledu proračuna i osoblja; ističe da delegacije EU-a i posebni predstavnici imaju temeljnu ulogu u tom pogledu; ističe da je potrebno da se odgovor na prisilno raseljavanje i migracije temelji na potrebama i pravima i da se njime uzmu u obzir ranjivosti stanovništva, te da nije ograničen na humanitarnu pomoć, već da se u njega uključe i razvojni akteri i akteri civilnog društva;

Srijeda, 5. travnja 2017.

31. poziva EU i države članice da ozbiljno shvate svoje odgovornosti u pogledu izazova klimatskih promjena i da hitno provedu Sporazum iz Pariza te da preuzmu vodeću ulogu u priznavanju učinka klimatskih promjena na masovno raseljavanje, s obzirom na to će se opseg i učestalost raseljavanja vjerojatno povećati; osobito poziva EU da zemljama pogođenima klimatskim promjenama stavi na raspolaganje dostatna sredstva kako bi im pomogao da se prilagode posljedicama klimatskih promjena i ublaže njihove učinke; ističe da se to ne smije dogoditi na štetu tradicionalne razvojne suradnje, čiji je cilj smanjenje siromaštva; smatra da osobe raseljene zbog učinaka klimatskih promjena trebaju dobiti poseban međunarodni status osoba pod zaštitom, kojim se uzima u obzir specifična narav njihove situacije;

32. pohvaljuje rad koji, unatoč svim poteškoćama i opasnostima, provode lokalne i međunarodne nevladine organizacije i organizacije civilnog društva u pružanju hitne, a u mnogo slučajeva spasonosne, pomoći najranjivijim osobama u zemljama podrijetla, tranzita ili odredišnim zemljama izbjeglica i migranata; ističe da su njihov napor u brojnim slučajevima popunili prazninu koju su ostavile države i šira međunarodna zajednica;

33. smatra da je ključno prevladati trenutačan diskurs koji izbjeglice prikazuje isključivo kao teret te ističe da izbjeglice, ako im se pruži prilika, mogu na pozitivan način pridonijeti zajednicama domaćinima; preporučuje uključivanje izbjeglica u definiranje i oblikovanje političkih odgovora koji izravno utječu na njih te u stvaranje ili jačanje potrebnih programa; poziva europske institucije i agencije da unutar svojih uprava pokrenu programe stažiranja osobito usmjerene na mlade izbjeglice sa sveučilišnom diplomom koji zakonito borave u Europskoj uniji kako bi na svom primjeru pokazale korist od ulaganja u mladu generaciju;

Vanjsko djelovanje EU-a i partnerstva s trećim zemljama

34. naglašava da bi vanjsko djelovanje EU-a trebalo biti proaktivno i okrenuto budućnosti i miru, umjesto da na nove krize pretežno reaktivno reagira promjenom ciljeva; podržava čvršću suradnju EU-a i trećih zemalja u području sigurnosti, obrazovanja i razmjene informacija kako bi se poboljšalo upravljanje migracijama i izbjegle nove krize; podsjeća da migracije proizlaze iz složenog niza uzroka, kao što su porast svjetskog stanovništva, siromaštvo, manjak prilika i nedovoljno otvaranje radnih mjesta, politička nestabilnost, kršenje ljudskih prava, političko ugnjetavanje, progon, vojni sukobi i ostali oblici nasilja, te klimatske promjene; podsjeća da se rješavanjem tih problema mogu smanjiti početni uzroci prisilnog raseljavanja i migracije; ističe ključnu potrebu za jačanjem političke dosljednosti na dvjema razinama: između unutarnjih i vanjskih politika EU-a te, u okviru samog vanjskog djelovanja, između politike proširenja, europske politike susjedstva i bilateralnih odnosa sa strateškim partnerima EU-a, kao i razvojnih i trgovinskih politika; smatra da trgovinska politika sa zemljama u razvoju treba imati uzajamne prednosti, uzimajući pritom u obzir gospodarske razlike između tih zemalja i EU-a; ističe važnost Skupine povjerenika za vanjsko djelovanje u koordiniranju djelovanja EU-a u području migracija na najvišim političkim razinama te u poticanju ambiciozne zajedničke migracijske politike EU-a;

35. naglašava potrebu za uspostavljanjem sveobuhvatnog pristupa vanjskim sukobima i krizama uz pomoć pregleda izravnih i neizravnih gospodarskih, okolišnih, društvenih, poreznih i političkih učinaka raseljavanja na treće zemlje kako bi se razvojne politike bolje prilagodile njihovim potrebama.

36. ističe da revizija europske politike susjedstva predložena 18. studenoga 2015. obuhvaća planove uključivanja trećih zemalja koje graniče s partnerskim zemljama u susjedstvu EU-a u kontekstu proširenih okvira suradnje; stoga potiče na izradu tematskih okvira u kojima bi se ponudila suradnja između Unije, partnerskih zemalja u južnom susjedstvu i ključnih regionalnih aktera, osobito u Africi, u pogledu regionalnih pitanja kao što su sigurnost, energetika i upravljanje kretanjima izbjeglica i migranata;

37. ponavlja da je načelo „više za više” temelj vanjske politike EU-a i u skladu s kojim bi EU trebao razviti još tješnja (financijska) partnerstva sa zemljama koje pokazuju napredak u području demokratskih reformi; naglašava da jedan od prioriteta vanjske politike EU-a trebaju biti naponi uloženi u poboljšanje kvalitete života ljudi u trećim zemljama;

Srijeda, 5. travnja 2017.

38. poziva potpredsjednicu Komisije / Visoku predstavnicu Unije da u suradnji s državama članicama radi na izgradnji državne, gospodarske i društvene otpornosti, osobito u susjedstvu EU-a i širim regijama u okolini, pa i u okviru europske politike susjedstva i drugih instrumenata EU-a;

39. osuđuje sve jaču kriminalizaciju migracije nauštrb ljudskih prava osoba koje su njome zahvaćene te loše postupanje s izbjeglicama i njihovo proizvoljno pritvaranje u trećim zemljama; poziva potpredsjednicu Komisije / Visoku predstavnicu i ESVD da taj problem uzmu u obzir i tijekom svojih dijaloga o ljudskim pravima te u svojim pododborima za pravosuđe, slobodu i sigurnost i da razviju kapacitete za zaštitu u tranzitnim trećim zemljama;

40. poziva na uspostavu istinske zajedničke europske migracijske politike temeljene na ljudskim pravima i načelu solidarnosti među državama članicama, kako je navedeno u članku 80. UFEU-a, uz osiguravanje vanjskih granica EU-a i odgovarajućih zakonitih i sigurnih migracijskih kanala, uključujući kružnu migraciju, kao održive dugoročne politike za promicanje rasta i kohezije u EU-u, kako bi se uspostavio jasan okvir za odnose EU-a s trećim zemljama; poziva Komisiju i Vijeće da osnaže sustav europske plave karte radi boljeg upravljanja ekonomskim migracijama; upozorava da bi svaka politika koja bi mogla biti suprotna temeljnim vrijednostima EU-a, sadržanima u članku 8. UEU-a i Povelji o temeljnim pravima, bila štetna za kredibilitet EU-a i njegovu sposobnost da utječe na događaje na međunarodnoj razini; primjećuje da se sporazumi s trećim zemljama u vanjskim migracijskim politikama EU-a trebaju voditi dugoročnim ciljevima i težiti k uspostavljanju održivih partnerstava; podsjeća da se takva partnerstva trebaju temeljiti na dijalogu, zajedničkim interesima i uzajamnoj odgovornosti; pozdravlja Akcijski plan EU-a protiv krijumčarenja migranata za razdoblje 2015. – 2020. kojim se predviđa bliža suradnja s trećim zemljama, ali ističe da bi provedba zajedničke politike zakonitih migracija u EU-u bila presudna za onemogućavanje modela poslovanja krijumčara i suzbijanje trgovine ljudima; poziva Komisiju da u potpunosti uskladi postojeću pravnu stečevinu EU-a s Protokolom UN-a protiv krijumčarenja te da zajamči primjerenu zaštitu migranata koji su žrtve nasilja ili zlostavljanja;

41. traži da se svim sporazumima koji se sklapaju s trećim zemljama jamči da prava migranata, neovisno o njihovom statusu, budu u skladu s međunarodnim pravom te potiče usvajanje relevantnog zakonodavstva, između ostalog i u pogledu azila, što bi prije svega trebalo značiti da se nezakoniti prelazak granice ne bi trebao smatrati razlogom za pritvaranje;

42. podsjeća na važnost suradnje s trećim zemljama u borbi protiv krijumčara ljudi i trgovine ljudima kako bi se protiv tih mreža djelovalo što je više moguće u početnoj fazi; u tom pogledu naglašava potrebu da se pojača pravosudna i policijska suradnja s tim trećim zemljama kako bi se mreže krijumčara i trgovaca ljudima otkrile i razbile; osim toga, podsjeća na nužnost jačanja kapaciteta tih zemalja kako bi one mogle djelotvorno kazneno goniti i kažnjavati odgovorne; stoga traži poticanje suradnje među Europskom unijom, državama članicama, Europolom, Eurojustom i dotičnim trećim zemljama; ponovno naglašava da mjere protiv trgovine ljudima ne bi smjele negativno utjecati na prava žrtava trgovine ljudima, migranata, izbjeglica i osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita; traži da se smjesta stane na kraj pritvaranju žrtava trgovine ljudima i djece;

43. podsjeća na to da se mreže krijumčara i trgovaca ljudima masovno koriste internetom za svoje kriminalne aktivnosti i da je stoga ključno da Europska unija u tom smislu pojača svoje djelovanje, posebno u okviru Europolu i jedinice za rad u vezi s internetskim prijavljenim sadržajima, te svoju suradnju s trećim zemljama;

44. podsjeća da mreže za trgovinu mogu koristiti zakonite migracijske kanale za dovođenje žrtava na europski teritorij; smatra da kriteriji koje treće zemlje moraju ispuniti prije svakog sporazuma o viznoj liberalizaciji s Europskom unijom moraju izričito sadržavati suradnju tih trećih zemalja u borbi protiv trgovine ljudima; podsjeća Komisiju da u dijalogima u okviru pregovora o tim sporazumima posebnu pozornost posveti toj problematici i pitanjima borbe protiv krijumčara;

45. pozdravlja pristup prema kojemu bi EU trebao postaviti vlastite jasne prioritete i mjerljive ciljeve za sve zajedničke politike, a posebno u odnosima s trećim zemljama; ističe da bi Parlament trebao sudjelovati u postavljanju tih jasnih ciljeva; smatra da će vanjsko djelovanje EU-a temeljeno na zajedničkom pristupu biti jedini način postizanja snažnije i djelotvorne politike; poziva na istinski ujedinjeno i usklađeno djelovanje EU-a i država članica jer se jednostranim inicijativama, bilo u unutarnjim ili vanjskim politikama, može narušiti održivost i uspjeh naših zajedničkih politika i interesa;

Srijeda, 5. travnja 2017.

46. poziva na bolju zaštitu vanjskih granica EU-a u cilju sprečavanja nezakonita ulaska u EU, rješavanja problema krijumčarenja ljudi i sprečavanja smrtnih stradanja u moru; pozdravlja, u tom kontekstu, osnivanje Europske granične i obalne straže na temelju rada Frontexa, s pomoću koje će se djelotvornije upravljati migracijama; ipak, naglašava potrebu za većom financijskom i tehničkom pomoći u zaštiti granica za sve države članice u jugoistočnom dijelu EU-a, zemlje kandidatkinje EU-a i ostale partnerske zemlje u regiji; žali prije svega zbog izostanka parlamentarnog nadzora nad vanjskim aktivnostima Europske agencije za graničnu i obalnu stražu i u tom pogledu traži da ona sustavno izvješćuje Parlament o provedbi svojih radnih dogovora i svojim zajedničkim operacijama s trećim zemljama i civilnim društvom;

47. naglašava da bi otvaranje sigurnih i zakonitih kanala tražiteljima azila i potencijalnim migrantima omogućilo da se koriste službenim kanalima ulaska i izlaska, čime bi se trgovcima ljudima i povezanim mrežama organiziranog kriminala uskratila mogućnost za djelovanje; ističe da nedostatak zakonitih mogućnosti za migraciju često dovodi do povećanja nezakonitih metoda mobilnosti, što u velikoj mjeri povećava izloženost i rizik od zlostavljanja tijekom svih faza migracijskih i izbjegličkih kretanja; u vezi s time, poziva na hitnu, konkretnu i stvarnu uspostavu organiziranih, sigurnih i legalnih putova prema EU-u u cjelini, među ostalim, uz pomoć učinkovitijih mehanizama spajanja obitelji i programa preseljenja; također ponavlja svoj poziv državama članicama da iskoriste sve raspoložive mogućnosti za izdavanje humanitarnih viza, posebno za ugrožene osobe te maloljetnike bez pratnje, u veleposlanstvima i konzulatima država članica EU-a u zemljama podrijetla ili zemljama tranzita; traži da se zajedničkim europskim sustavom azila također dopusti da se podnošenje zahtjeva za azil i obrada zahtjeva za azil odvija izvan EU-a ili na vanjskim granicama EU-a; poziva EU da podupre uspostavu humanitarnih koridora ako je riječ o teškim krizama u pogledu izbjeglica i raseljavanja, radi pružanja humanitarne pomoći i jamčenja zadovoljenja najosnovnijih potreba izbjeglica i poštovanja njihovih ljudskih prava; prima na znanje prijedlog Komisije o osmišljavanju okvira EU-a za preseljenje, ali poziva na nastavak rada na razini EU-a s ciljem uspostave i jačanja pravnih putova koji će biti komplementarni preseljenju;

48. prima na znanje novi Okvir za partnerstvo s trećim zemljama, te ga smatra zalogom istinskog političkog djelovanja, posebno jer se njegovim dvostranim pristupom žele obuhvatiti kratkoročni ciljevi poput spašavanja života u Sredozemnom moru i povećanja stope vraćanja u zemlje podrijetla i tranzitne zemlje kao i dugoročni ciljevi poput rješavanja temeljnih uzroka nezakonite migracije i prisilnog raseljavanja jačanjem potpore EU-a trećim zemljama u vezi s izgradnjom kapaciteta te unapređivanjem njihove političke, društvene i gospodarske situacije; naglašava da uspjeh pristupa utvrđenog u Komunikaciji od lipnja 2016. ovisi o sposobnosti EU-a da pruži stvarne, zajednički dogovorene poticaje trećim zemljama tranzita i podrijetla i zabrinut je zbog ograničenih poticaja u kojima je naglasak uglavnom na upravljanju granicama ili na sustavima za potpomognuti dobrovoljni povratak kojima se, iako su neophodni i potrebni, samo kratkoročno i djelomično odgovara na izrazito složenu situaciju; naglašava da novi okviri za partnerstvo ne smiju biti glavni nositelji europskog djelovanja u području migracija, već postoji potreba da se taj odgovor uravnoteži i dopuni usredotočivanjem na razvoj lokalnih gospodarstava, kvalifikacija i regionalne mobilnosti, kao i poboljšane razine zaštite u tranzitnim zemljama i zemljama podrijetla;

49. podsjeća na važnost uravnoteženog pristupa u novom Okviru za partnerstvo; upozorava na kvantitativni pristup u novom Okviru za partnerstvo i paktovima o migracijama povezanim s njime, u kojima se mjerljivo povećanje broja i stope vraćanja navodi kao jedan od glavnih ciljeva EU-a; ističe da broj vraćanja očito ovisi o prirodni migracijskih tokova i situaciji u zemljama podrijetla; naglašava da bi se u sklopu kratkoročnih ciljeva tih paktova naglasak trebao staviti na to kako najbolje riješiti izazove s kojima se suočavaju treće zemlje, uključujući uspostavu zakonitih migracijskih kanala, čija će posljedica biti smanjenje razine nezakonitih migracija i smrtnih stradanja u Sredozemnom moru; traži povećanje broja stipendija koje su na raspolaganju mladima iz trećih zemalja; pozdravlja činjenicu da se programima EU-a o vraćanju i reintegraciji podupiru izgradnja kapaciteta i poboljšanje upravljanja migracijama u tranzitnim zemljama i zemljama podrijetla; poziva na ocjenu provedbe politike EU-a o vraćanju; ističe da treće zemlje trebaju ispuniti obveze koje su preuzele sporazumima o ponovnom prihvatu;

50. naglašava potrebu za izgradnjom bliskog partnerstva sa zemljama kandidatkinjama i potencijalnim zemljama kandidatkinjama EU-a s područja zapadnog Balkana u pogledu migracijskih pitanja te za pružanjem potrebne potpore i suradnje u upravljanju migracijskim tokovima u regiji;

Srijeda, 5. travnja 2017.

51. poziva na uspostavu partnerstava u području mobilnosti i sklapanje sporazuma o kružnoj migraciji kako bi se olakšalo kretanje državljana trećih zemalja između njihovih zemalja i EU-a te podržao socioekonomski razvoj objiju strana;

52. ističe da bi u okviru aktivnosti osposobljavanja i razmjene najboljih praksi s trećim zemljama EU naglasak trebao staviti na relevantno pravo i praksu EU-a te međunarodno pravo i praksu, među ostalim i na temeljna prava, pristup međunarodnoj zaštiti, traganju i spašavanju kao i boljoj identifikaciji ugroženih osoba i pomoći tim osobama; smatra da to naročito vrijedi za osposobljavanje povezano s upravljanjem granicama, koje se ni u kojem slučaju ne bi trebalo koristiti kao sredstvo za sprečavanje osoba da napuste svoju zemlju, kako je utvrđeno međunarodnim pravom;

53. poziva na najveći mogući oprez u pogledu postupanja s migrantima koje se ponovno šalje u zemlju podrijetla ili u treću zemlju; smatra da bi u svaki dijalog o vraćanju i ponovnom prihvatu, posebno u okviru sporazuma o ponovnom prihvatu, trebalo sustavno uključivati pitanje reintegracije i sigurnog vraćanja migranata; ističe da bi migranti trebali uživati potpunu sigurnost i zaštitu od ponižavajućeg i nečovječnog postupanja, uključujući u centrima za prihvat, te da bi EU trebao dati potporu programima reintegracije; podsjeća na to da nijedna osoba ne bi smjela biti prisilno vraćena u zemlju u kojoj bi njezin život ili sloboda bili ugroženi zbog njezina podrijetla, vjeroispovijedi, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili zbog njezinih političkih stavova, ili u kojoj bi bili izloženi riziku od mučenja, ponižavajućeg postupanja i općenito kršenja ljudskih prava; naglašava da su kolektivno protjerivanje i prisilna vraćanja zabranjeni međunarodnim pravom;

54. podupire odgovorne osobe u području vanjske politike i razvojne politike u tome da treba zajamčiti propisno postupanje s osobama koje se vraća kao i očuvanje njihova integriteta; poziva Komisiju i države članica da izrade popratne programe kojima bi se zajamčilo da se u zemljama podrijetla provode konkretni programi pomoći koji obuhvaćaju mjere za stručno osposobljavanje i programe za osnivanje gospodarskih struktura, uključujući *start-up* poduzeća i mala poduzeća te stručne i akademske programe razmjene s državama članicama EU-a;

55. ističe da bi se sporazumima o partnerstvu, kao što su partnerstva za mobilnost, trebalo osigurati da se migranti u tranzitnim zemljama i zemljama podrijetla prihvaćaju na siguran način koji je u potpunosti u skladu s njihovim temeljnim pravima. naglašava da Parlament ima jasan stav o sporazumima EU-a o ponovnom prihvatu i mobilnosti kako je navedeno u Ugovoru iz Lisabona (članak 79. stavak 3. UFEU-a) te posebno ističe da Parlament mora dati suglasnost prije sklapanja sporazuma o pridruživanju i sličnih sporazuma (članak 218. stavak 6. podtočka v. UFEU-a) te ga se mora odmah i u potpunosti izvješćivati o svim fazama tog postupka (članak 218. stavak 10. UFEU-a);

56. podsjeća na stajalište Parlamenta izraženo u Rezoluciji od 12. travnja 2016. kojim se prednost želi dati sporazumima o ponovnom prihvatu u odnosu na bilateralne sporazume država članica s trećim zemljama; podsjeća na novi europski dokument o vraćanju i ističe da bi se njegovo priznavanje trebalo sustavno poticati u svim novim sporazumima o ponovnom prihvatu;

57. pozdravlja dijaloge na visokoj razini koje vode potpredsjednica Komisije / Visoka predstavnica i Komisija, te u nekim slučajevima države članice u ime EU-a u cjelini, kao primjere dobre i učinkovite prakse kojom se potiče usklađivanje; naglašava da bi usklađivanje trebali provoditi Komisija i ESVD; traži od Komisije i ESVD-a da redovito obavještavaju Parlament o tim dijalozima te da izvještavaju o točnoj operativnoj provedbi Rabatskog i Kartumskog procesa, kao i o prioritetnim inicijativama dogovorenima na sastanku na vrhu održanom u Valletti; ponovno ističe da je zajednička odgovornost za partnerstva sklopljena između EU-a i trećih zemalja preduvjet za uspjeh migracijske politike EU-a; izražava žaljenje zbog činjenice da nisu predstavljeni paketi za prioritete zemlje koje su Komisija, ESVD i države članice osmislili u sklopu novog Okvira za partnerstvo, niti su izabrani predstavnici europskih građana o njima raspravljali ili ih odobrili; osuđuje nedostatak transparentnosti i zahtijeva uključivanje Parlamenta u razvoj paktova o migracijama i nadzor njihove provedbe, čime se mora osigurati potpuno poštovanje ljudskih prava, međunarodnog humanitarnog prava i ugovornih obveza EU-a u vezi s razvojem;

58. primjećuje da je za ispunjavanje ciljeva Programa održivog razvoja do 2030. potrebno da EU i partnerske zemlje u svoje strategije održivog razvoja uklope dobro upravljanje dinamikom migracija; traži, u vezi s tim, od Komisije i ESVD-a da pomognu tranzitnim zemljama u osmišljavanju strategija integracije migranata i u stvaranju sustava azila s visokom razinom zaštite;

Srijeda, 5. travnja 2017.

59. ističe da pomoć i suradnja EU-a moraju biti prilagođene postizanju razvoja i rasta u trećim zemljama, čime se također potiče rast unutar EU-a, te u skladu s člankom 208. UFEU-a usmjerene na smanjenje i konačno iskorjenjivanje siromaštva u trećim zemljama, a ne na poticanje trećih zemalja da sudjeluju u ponovnom prihvatu nezakonitih migranata ili na prisilno odvracanje ljudi od preseljenja ili okončanje migrantskih tokova prema Europi; podsjeća na činjenicu da donatori i vlade zemalja koje primaju pomoć moraju surađivati kako bi poboljšali djelotvornost pomoći; napominje da su migracijski tokovi međunarodna stvarnost i ne bi trebali postati pokazatelj uspješnosti vanjskih migracijskih politika EU-a i da se sporazumi s trećim zemljama u vanjskim migracijskim politikama EU-a trebaju voditi dugoročnim ciljevima i uspostavljanjem održivih partnerstava te poštovanjem ljudskih prava;

60. ističe važnost savjetovanja s civilnim društvom u pogledu svih vanjskih politika Unije, uz posebnu pozornost koju bi trebalo usmjeriti na potpuno sudjelovanje, transparentnost i pravilno širenje informacija o svim politikama i procesima koji se odnose na migracije;

61. poziva Komisiju da blisko surađuje s nevladinim organizacijama i stručnjacima koji rade u zemljama podrijetla tražitelja azila kako bi se utvrdili najbolji mogući načini za pomoć najugroženijim pojedincima i društvenim skupinama; poziva Komisiju da uključi nevladine organizacije i stručnjake u zemljama podrijetla tražitelja azila u pronalaženje najfunkcionalnijeg mehanizma i alata za sprečavanje sukoba;

62. naglašava da, kako bi se izbjeglo udvostručavanje napora, povećali utjecaj i djelotvornost globalne pomoći u najvećoj mogućoj mjeri te zajamčilo da je glavni naglasak stavljen na razvoj, Komisiju bi trebala održavati snažan dijalog s lokalnim i međunarodnim nevladinim organizacijama, civilnim društvom i lokalnim vladama u partnerskim zemljama kao i s UN-om u vezi s osmišljavanjem, provedbom i ocjenom politika o migracijama, raseljavanju i izbjeglicama;

63. skraćuje pozornost na nakanu da se izvrši pregled dokumenata o programiranju razvojne suradnje u svjetlu izrade novih paktova o migracijama; naglašava da se taj pregled treba provesti u skladu s načelima razvojne učinkovitosti i u suradnji s partnerskim zemljama, europskim organizacijama i lokalnim organizacijama civilnog društva te privatnim sektorom; poziva Europski parlament da se u potpunosti uključi u sve faze pregleda, uključujući pregled dokumenata o programiranju koji su dio Europskog razvojnog fonda (ERF); poziva države članice da reorganiziraju svoju razvojnu pomoć, u cilju postizanja održivih razvojnih ciljeva i u skladu s obvezom izdvajanja 0,7 % BND-a za razvojnu pomoć;

64. poziva na to da se povede uravnotežena rasprava između EU-a i njegovih vanjskih partnera; preporučuje da se EU i države članice obvežu na pružanje povećanog broja mogućnosti za zakonite migracije u EU-u, bilo da je riječ o traženju zaštite, zapošljavanju i obrazovanju ili spajanju obitelji;

65. poziva države članice i Komisiju da poduzmu sve potrebne mjere u svrhu promicanja bržeg, jeftinijeg i sigurnijeg prijenosa doznaka migranata u zemljama podrijetla i prihvata, među ostalim smanjenjem troškova transakcija kako je utvrđeno Deklaracijom iz New Yorka o izbjeglicama i migrantima od 19. rujna 2016.;

66. iznimno je zabrinut zbog nastavka sukoba u Siriji, u kojoj je zbog nasilja nad civilima, napada na civilnu infrastrukturu i bolnice te kršenja međunarodnog humanitarnog prava tijekom zadnjih pet godina došlo do prisilnog raseljavanja polovice njezina stanovništva; poziva EU i države članice da poboljšaju sredstva namijenjena za sprečavanje sukoba i upravljanje krizama te da imaju veću ulogu u rješavanju sukoba u svojem susjedstvu, osobito sukoba u Siriji; izražava punu potporu zemljama u susjedstvu Libije koje i dalje pokazuju izvanrednu solidarnost u pogledu prihvaćanja milijuna izbjeglica unatoč ograničenim sredstvima; podsjeća da velik broj tih izbjeglica i dalje živi u nepovoljnim uvjetima, a njihov je pristup zakonskom priznavanju, zdravstvenom i obrazovnom sustavu ili tržištima rada nepostojeći ili ograničen; veoma je zabrinut zbog sudbine i humanitarne situacije 75 000 ljudi zadržanih na jordanskoj granici u neslužbenom kampu u Rukbanu; poziva EU i njegove države članice da nastave i pojačaju suradnju i dijalog s Libanom i Jordanom, kao i s ostalim trećim zemljama domaćinima, te da povećaju financijsku potporu koja pristiže putem međunarodnih organizacija i europskim kanalima, kako bi se zajamčilo da, kao prvo, izbjeglice mogu živjeti u pristojnim životnim uvjetima, imati pristup osnovnim uslugama te da su im zajamčena prava na slobodno kretanje i prilike za zapošljavanje i, kao drugo, da se sredstvima ostvaruju njihovi krajnji ciljevi; naglašava da bi se navedeno trebalo ostvariti zajedno s pružanjem pomoći zajednicama domaćinima kako bi se ojačala njihova gospodarska otpornost;

Srijeda, 5. travnja 2017.

67. primjećuje da se nakon provedbe političkog dogovora sklopljenog 18. ožujka 2016. između država članica i Turske broj ljudi koji pristiže u najizloženije države članice smanjio; ističe zabrinutost zbog tog političkog dogovora koju su javno izrazile međunarodne humanitarne organizacije, osobito u vezi s poštovanjem međunarodnog prava i ljudskih prava; zabrinut je zbog stanja u Turskoj i učinka koji bi to moglo imati na njezin status sigurne zemlje; naglašava da se liberalizacija viznog režima za Tursku ne smije doživljavati kao nagrada za suradnju s EU-om u području azila i migracija, nego kao rezultat strogog ispunjavanja svih mjerila koje je postavio EU; upozorava na moguće preslikavanje tog modela u drugim zemljama jer je potrebno uzeti u obzir posebnosti svake zemlje i regije;

68. veoma je zabrinut zbog stanja u vezi s ljudskim pravima u Turskoj, zemlji u kojoj se stalno krše osnovna prava poput slobode izdržavanja ili okupljanja, stanovništvo jugoistočnog dijela zemlje pod napadom je vlastite vlade, otpušteno je više od 30 000 javnih službenika na političkoj osnovi, a vlasti su zatvorile više od 130 medijskih kuća;

69. žali zbog nedostatka savjetovanja i transparentnosti pri formuliranju nedavno potpisanog Zajedničkog puta naprijed Afganistana i EU-a u pogledu migracija, koji je poglavito usmjeren na ponovne prihvate i u kojemu se razmatra neograničeni povrat afganistanskih građana na dobrovoljnoj ili nedobrovoljnoj osnovi; zabrinut je zbog mogućih posljedica na afganistanske tražitelje azila, koji su 2016. činili drugu najveću nacionalnu skupinu koja traži azil u EU-u; podsjeća da se povrati mogu izvršiti samo nakon pomnog razmatranja svakog pojedinog slučaja poštujući u cijelosti njihova prava te poziva EU i države članice da dodijele potrebne resurse za ubrzanje postojećih administrativnih i sudskih postupaka;

70. izražava snažno žaljenje da su, u sklopu okvira migracijske politike EU-a i odgovora na kretanje izbjeglica, EU i njegove države članice odlučile sklopiti sporazume s trećim zemljama, kojima se izbjegava parlamentarni nadzor povezan s metodama Zajednice; poziva Komisiju da u bilo koju političku deklaraciju potpisanu s trećim zemljama uključi mehanizam vrednovanja, koji će se provoditi najmanje dvaput godišnje, kako bi se procijenili obnova ili zaključenje tih sporazuma; naglašava potrebu uključivanja mehanizama za zaštitu ljudskih prava u bilo koje sporazume zaključene u okviru politika u vezi s migracijama i izbjeglicama;

71. naglašava da je politika EU-a prema Africi jedan od ključnih elemenata za stabilnost i razvoj u narednim godinama i desetljećima; smatra da EU treba nastaviti posvećivati pozornost pojasu zemalja koji se proteže kroz regiju Sahel i Afrički rog, kao i nestabilnim područjima sjeverno i južno od njega; naglašava povezanost razvoja, sigurnosti i migracije te poziva na užu suradnju u pogledu sprečavanja i upravljanja sukobima, kao i rješavanja temeljnih uzroka destabilizacije, prisilnog raseljavanja i nezakonite migracije, promicanja otpornosti, gospodarskih i jednakih mogućnosti i sprečavanja kršenja ljudskih prava; smatra da EU mora imati važnu ulogu u stabilizaciji Libije, također kao sredstva za zaustavljanje tekućih kršenja ljudskih prava koja pogađaju Libijce, izbjeglice i migrante;

Odgovarajuća sredstva za djelovanje

72. podržava prijedlog Komisije o novom i ambicioznom planu vanjskih ulaganja za pokretanje ulaganja u susjednim zemljama EU-a i trećim zemljama u razvoju, pod uvjetom da se plan provede potpuno transparentno te da ulaganja pridonese poboljšanju uvjeta u zemljama korisnicama, a da se pritom suzbijaju korupcija i loše upravljanje; prima na znanje prijedlog o Europskom fondu za održivi razvoj koji će se djelomično financirati sredstvima iz Europskog razvojnog fonda (ERF), Instrumenta za razvojnu suradnju (DCI) i Europskog instrumenta za susjedstvo (ENI), što predstavlja korištenje razvojnih sredstava za poticanje ulaganja privatnog sektora; smatra da pružanje potpore privatnom sektoru u trećim zemljama uz poticanje dobrog upravljanja i poslovnih praksi ne bi trebalo predstaviti kao novu mjeru, ali bi se trebalo dodatno unaprijediti; traži od Komisije da zajamči usklađenost između vanjskih financijskih instrumenata, kao što su DCI i ERF, i projekata kako bi se potporom EU-a usredotočilo na prioritete te izbjeglo rasipanje sredstava i napora; ističe potrebu za sustavnom dodatnosti, i u izboru politika kojima se pruža potpora i u njihovoj financijskoj provedbi;

73. naglašava da 3,35 milijardi EUR koje su namijenjene novom Europskom fondu za održivi razvoj (EFOR) kao dio plana vanjskih ulaganja odgovaraju više od 5 % ukupnih sredstava koja su dostupna iz ERF-a, DCI-ja i ENI-ja u okviru višegodišnjeg financijskog okvira (VFO); poziva Komisiju da pruži više detalja u pogledu te procjene i očekivanog učinka i da navede na temelju koje pretpostavke očekuje da će mu države članice, ostali donatori i privatni partneri doprinijeti do 44 milijarde, dok neke države članice tek moraju doprinijeti trenutačnim uzajamnim fondovima;

Srijeda, 5. travnja 2017.

74. preporučuje da se izdvoje prikladna sredstva za specifične mjere prilagođene vremenu koje izbjeglice ili interno raseljene osobe provode pod privremenim zaštitnim mjerama, a to bi razdoblje trebalo biti vrijeme pogodno za mogućnosti rasta i osposobljavanja za sve generacije: obrazovanje za najmlađe, strukovno osposobljavanje za mlade, zaposlenje za odrasle; na taj će način, kada dođe vrijeme povratka, matične zemlje moći računati na „obnovljene” snage koje su tim zemljama spremne dati novi zamah, a ne na osobe izmorene godinama čekanja bez stvarnih izgleda;

75. pozdravlja prijedlog Komisije o reviziji VFO-a, osobito u pogledu osiguravanja većih instrumenata za upravljanje krizama u sklopu proračuna EU-a; očekuje da se predloženom revizijom financijskih pravila poveća odgovornost i dobro financijsko upravljanje; ističe da rješavanje temeljnih uzroka migracijskih tokova podrazumijeva i podupiranje izgradnje kapaciteta u trećim zemljama;

76. ističe da EU mora osigurati sredstva potrebna za ostvarivanje svojih ciljeva i provedbu svojih politika (članak 311. UFEU-a), jer bez dovoljnih sredstava Europska unija ne može obavljati funkcije koje se očekuju od nje niti može ispunjavati očekivanja Europljana; ističe ljudske, političke i gospodarske posljedice nedjelovanja; primjećuje da je revizija VFO-a na sredini razdoblja, ili najkasnije pregovori o sljedećem VFO-u, prilika za revidiranje vanjskih instrumenata povezanih s migracijama, kao i za povećanje proračuna EU-a na način kojim bi se omogućilo ukidanje *ad hoc* instrumenata i ponovno uspostavljanje jedinstva proračuna; opetovano ističe važnu nadzornu ulogu koja bi i u tom sektoru trebala biti rezervirana za Parlament; duboko žali što Komisija nije predložila povećanje proračunskih sredstava za vanjsko djelovanje – za proračunsku stavku za koju je namijenjeno ionako relativno malo sredstava, nego preusmjerava razvojne instrumente na pitanje migracija, udaljavajući se pritom od drugih prioriteta;

77. uviđa da preusmjeravanje instrumenata EU-a za vanjsko financiranje na sigurnost, izgradnju mira i rješavanje sukoba, migraciju i upravljanje granicama predstavlja nove izazove u pogledu početnih ciljeva i načela tih instrumenata;

78. ističe da su za pristupanje problemu novih i dugotrajnih katastrofa i slabih točaka potrebna dugoročna predvidljiva ulaganja i sukladnost s novim programom održivog razvoja, promicanjem uglavnom zajedničkih procjena rizika, planiranja i financiranja među akterima na području humanitarne pomoći, razvoja, izgradnje mira i klimatskih promjena;

79. smatra da je od iznimne važnosti da vladavina prava i borba protiv korupcije budu središnji elementi djelovanja EU-a u zemljama podrijetla; naglašava važnost prikladnog nadzora korištenja sredstava namijenjenih trećim zemljama kako bi se osiguralo da se ona doista koriste u predviđene svrhe;

80. primjećuje da, iako se osnivanjem uzajamnih fondova i *ad hoc* financijskih instrumenata doprinosi objedinjavanju potrebnih sredstava i brzini i prilagodljivosti djelovanja EU-a, također se može dovesti u pitanje načelo razvojne učinkovitosti i narušiti načelo jedinstva proračuna i pravo Parlamenta kao grane proračunskog tijela; stoga traži da se Parlamentu pruži veća nadzorna uloga u pogledu uporabe tih instrumenata, uključujući, ali ne ograničujući se na sudjelovanje u upravljačkim odborima; podsjeća da učinkovitost uzajamnih fondova uvelike ovisi o spremnosti država članica na doprinos i njihovu punom uključivanju; poziva na to da se ti instrumenti stave pod nadzor Parlamenta i da se donesu smjernice za njihovo uvrštenje u proračun EU-a i u područje primjene njegovih ovlasti;

81. ističe da je iznos od 3,6 milijardi EUR trebao biti uplaćen u krizni uzajamni fond za stabilnost i rješavanje temeljnih uzroka nezakonite migracije i raseljavanja osoba u Africi, koji je pokrenut na sastanku na vrhu održanom u Valletti; poziva države članice na uplaćivanje iznosa od 1,8 milijardi EUR, koliko je uplatila i Komisija;

82. poziva na to da uzajamni fondovi slijede jednaka pravila i propise koji se primjenjuju na tradicionalne instrumente financiranja EU-a u pogledu transparentnosti, jednakog postupanja s partnerima i sposobnosti omogućavanja predvidljivog i pravovremenog financiranja partnerima;

Srijeda, 5. travnja 2017.

83. izražava zabrinutost da se nacrtom proračuna EU-a za 2017. predviđa povećanje u vezi s upravljanjem tokovima migracija ili unutarnjim sigurnosnim inicijativama nauštrb troškova kohezijskih fondova EU-a i djelovanja u svijetu;

84. poziva EU da pomno i sustavno procijeni učinak mjera financiranih na osnovi migracija, raseljavanja i izbjeglica na kvalitetnu dostavu humanitarne i razvojne pomoći;

85. naglašava da je ciljana potpora temeljena na lokalnoj situaciji ključan element učinkovite politike usmjerene na rezultate i da bi o takvoj potpori trebalo pregovarati s trećim zemljama; poziva Komisiju i države članice da razviju jasne i mjerljive ciljeve koji će se provesti na dosljedan i koordiniran način korištenjem financijskih instrumenata, uključujući uzajamne fondove;

86. pozdravlja korištenje misija zajedničke sigurnosne i obrambene politike (ZSOP), kao što su EUCAP Sahel Niger i EUNAVFOR MED, odnosno operacija Sophia, koju je potrebno dodatno ojačati kao sredstvo zaštite vanjskih granica EU-a i sprečavanja trgovine ljudima i krijumčarenja migranata; podržava suradnju s NATO-om te inicijative EU-a poput Europolove zajedničke operativne skupine Mare radi prikupljanja obavještajnih podataka i borbe protiv krijumčarenja, pri čemu ističe da globalnu mobilnost ne bi trebalo smatrati prijetnjom, nego prilikom; podsjeća da u tom kontekstu spašavanje života na moru i jamčenje prava migranata moraju biti od presudne važnosti u svim tim operacijama; preporučuje upotrebu instrumenata ZSOP-a za rano upozoravanje (predviđanje), posredovanje i rješavanje sukoba, naglašavajući pritom da je u sukobima važno početi planirati trajna rješenja što prije;

87. podsjeća na strateško partnerstvo UN-a i EU-a za očuvanje mira i upravljanje kriznim situacijama i njegove prioritete za razdoblje 2015. – 2018., kako je dogovoreno u ožujku 2015.; potiče daljnja nastojanja EU-a kojima bi se u obzir uzela ključna uloga drugih organizacija i zemalja i omogućili doprinosi država članica; žali što je samo 11 od 28 država članica EU-a preuzelo obvezu na sastanku na vrhu o održavanju mira održanom 28. rujna 2015.; poziva države članice EU-a da znatno povećaju svoje doprinose u vidu vojnog i policijskog osoblja za UN-ove misije očuvanja mira;

88. pozdravlja i pruža podršku inicijativama Europske investicijske banke za održavanje gospodarske otpornosti u regijama južnog susjedstva EU-a i zapadnog Balkana u okviru projekata koji dovode do otvaranja radnih mjesta, gospodarske otpornosti i smanjenja siromaštva u skladu s vanjskim politikama Europske unije;

89. apelira na Komisiju i ESVD da Parlamentu i javnosti što je prije moguće dostave detaljan pregled raznih financijskih instrumenata i programa u 16 prioritetnih zemalja ⁽¹⁾ s kojima EU vodi dijaloge na visokoj razini o migraciji te u okviru globalnog pristupa migraciji i mobilnosti, kao i o tome koliko su oni u skladu s programima država članica; iznimno je zabrinut da se među prioritetnim zemljama nalaze represivni režimi koji su sami u najvećoj mjeri odgovorni za to što izbjeglice napuštaju svoje zemlje; podsjeća da je globalni pristup migraciji i mobilnosti i dalje glavni okvir vanjske politike EU-a u području migracije i azila, ali primjećuje da se to u sklopu nedavnih političkih inicijativa nedovoljno spominje te traži pojašnjenje relevantnosti globalnog pristupa migraciji i mobilnosti u aktualnom kontekstu, kao i preispitivanje tog pristupa u skladu s preporukama Međunarodne organizacije za migracije;

90. pozdravlja slanje europskih časnika za vezu zaduženih za migracije u prioritetne zemlje kao prvi korak prema ponovnom jačanju suradnje EU-a s trećim zemljama u području migracije; preporučuje povećanje broja osoblja zaduženog za pravosuđe i unutarnje poslove unutar delegacija EU-a s jasnim mandatom za razvoj koordinacije između država članica;

91. naglašava potrebu uvođenja decentraliziranog pristupa, umjesto nastavljanja centraliziranog pristupa iz Bruxellesa, boljim iskorištavanjem delegacija EU-a, koje su u veoma kratkom vremenskom razdoblju postale iznimno važan alat, i primjenom veće fleksibilnosti te kraćih programskih razdoblja, posebno za ugrožene zemlje; poziva na imenovanje regionalnih koordinatora sa sposobnošću predvođenja u području razvoja, suradnje i vanjskih odnosa kako bi se osigurao usklađeni pristup temeljen na konkretnom lokalnom stanju;

92. preporučuje promicanje informativnih kampanja u trećim zemljama uz potporu EU-a kako bi se građane obavijestilo o njihovim pravima i obvezama u pogledu mobilnosti te ih upozorilo na rizike kojima bi mogli biti izloženi tijekom putovanja, posebno u pogledu krijumčara i trgovaca ljudi, ne bi li lakše donijeli odluku na temelju najboljih informacija;

⁽¹⁾ Etiopija, Eritreja, Mali, Niger, Nigerija, Senegal, Somalija, Sudan, Gana, Côte d'Ivoire, Alžir, Maroko, Tunis, Afganistan, Bangladeš i Pakistan.

Srijeda, 5. travnja 2017.

93. poziva na bolje korištenje twinning programa i djelovanja u okviru TAIEX-a, ne samo za razmjenu najboljih praksi i osposobljavanje, nego i za razvoj i suradnju uz poseban naglasak na zemljama pod pritiskom;

o

o o

94. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji te potpredsjednici Komisije / Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, vladama 16 prioriternih zemalja određenima u novom Okviru za partnerstvo s trećim zemljama u sklopu Europskog migracijskog programa i organizacijama civilnog društva koje zastupaju migrante i izbjeglice te surađuju s njima.
